

τά ζωά της έρημου τρεσανε προς τὰ ἐκεῖ. Κι' ἕνα πελώριο λιοντάρι εἶχε καρφώσει τὰ πράσινα μάτια του στὸν Χριστό.

— Μὰ ποιὸ εἶνε τὸ παιδί αὐτὸ, ποῦ ἔχει μέτωπο λαμπερὸ σὰν τὸν ἀποσπερίτη; ρώτησε τὸ λιοντάρι τὸ γαϊδουράκι, ποῦ εἶχε ξυπνήσει κείνη τὴ στιγμή.

— Τὸ παιδί αὐτὸ εἶνε ὁ Χριστός! ἀποκρίθηκε τὸ γαϊδουράκι, τρέμοντας ὀλόκληρο. Εἶνε μὲ τὴν μητέρα του, τὴν Παναγία, τὸν πατέρα του, τὸν Ἰωσήφ κι' ἐμένα, τὸ γαϊδουράκι τους... Μὴ μὲ φᾶς, σὲ παρακαλῶ πολὺ, λιονταράκι μου...

Μὰ τὸ λιοντάρι δὲν φαινότανε νάχη κακοὺς σκοποὺς...

— Τὸ παιδί αὐτὸ εἶνε ὁ Χριστός! ἐπανέλαβαν ὅλα μαζὺ τὰ θηρία. Δὲν πρέπει νὰ κάνουμε θόρυβο, γιὰ νὰ μὴ τὸν ξυπνήσουμε...

Καί, ὡς τὰ χαράματα, τὰ ζωά ἔμειναν ἐκεῖ, ἀποθαυμάζοντας σιωπηλὰ τὸν ἀποκοιμισμένο Χριστό.

Ὅταν ξημέρωσε, ὁ Ἰωσήφ φοβήθηκε βλέποντας γύρω του τόσα θηρία. Πῆρε τὸ ραβδί του γιὰ νὰ τὰ διώξη. Κανένα, ὅμως, ἀπὸ τ' ἄγρια ζωά δὲν κουνήθηκε ἀπὸ τὴ θέσι του. Τὸ λιοντάρι, μάλιστα, θέλησε νὰ ἐξηγήσῃ στὸν Ἰωσήφ τὸ λόγο τῆς παρουσίας τους... Μὰ ὁ πατέρας τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶχε μάθει τὴ γλῶσσα τῶν θηρίων. Καὶ χύμησε ἀπάνω τους μὲ σηκωμένο τὸ ραβδί.

Στὸ μεταξὺ ξύπνησε ἡ Παναγία ἀπὸ τὴν φασαρία ποὺ γινότανε καὶ ὁ Χριστὸς ἄρχισε νὰ κλαίη... Καὶ τότε μονάχα ἀπομακρύνθηκαν τὰ θηρία, γιὰ νὰ μὴν κάνουν τὸ μικρὸ Ἰησοῦ νὰ κλαίη...

Πέρασαν πολλὰ χρόνια ἀπὸ κείνη τὴ νύχτα...

Ἡ Παναγία, θλιμμένη πλέον Μητέρα, κλαίει στὰ πόδια ἑνὸς σταυροῦ... Τὰ σπαραχτικά ξεφωνητά της καὶ τ' ἀναφυλλητά της συνοδεύουν τὴν ἐπιθανάτιο ἀγωνία τοῦ παιδιοῦ της, ποῦ τὸ ἐγκατέλειψαν οἱ ἄνθρωποι στὸ μαρτύριό του, ἀνάμεσα οὐρανοῦ καὶ γῆς — γυμνὸ, ταπεινωμένο στὴν κορυφή τοῦ φριχτοῦ Γολγοθᾶ...

Ἡ κλωστὲς, ποῦ σκόρπιζε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἡ Παναγία, κατὰ τὴν φυγὴ πρὸς τὴν Αἴγυπτο, ἐνῶ ἔρραβε τὶς φασκιὲς τοῦ Χριστοῦ, συγκεντρώθηκαν ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος, ἀκούγοντας τὸ παράπονό της. Καὶ τὰ νήματα αὐτά, ποῦ δὲν σκέπασαν τὸν Ἰησοῦ ὅταν ἦταν βρέφος, περιτυλίχθηκαν γύρω του σὰν σάββανο τώρα ποῦ βρισκότανε στὸ σταυρὸ τοῦ μαρτυρίου του... Ὑστερ' ἀπὸ λίγο, ἕνα λεπτὸ ὑφάδι εἶχε σκεπάσει ἀπὸ πάνω ὡς κάτω τὸ σκελετωμένο σῶμα τοῦ Χριστοῦ...

Ξαφνικά, μιὰ φωνὴ ἀκούστηκε ἀπὸ τὸ σάβανο:

— Νήματα ποῦ σὰς ὕφανε τὸ χέρι τῆς Παναγίας, κλωστὲς ποῦ σὰς ἔπλεξε μιὰ μεγάλη ἀγάπη, ἀφήστε με ἐμένα καὶ πηγαίνετε νὰ ντύσετε καὶ νὰ ζεστάνετε τοὺς φτωχοὺς καὶ τοὺς γυμνοὺς, αὐτοὺς ποῦ δὲν ἔχουν νὰ φορέσουν τίποτα ἀπάνω τους!...

Καὶ ἀπὸ τὴν μακρυνὴ ἐκείνη ἐποχὴ, καὶ ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ στὴ Δύσι, ἡ κλωστὲς τῆς Παναγίας πετοῦν πάντα καὶ πάνε ἀκατάπαυστα ἐκεῖ ποῦ τίς καλεῖ ἡ ἀνθρώπινη φτώχεια...

Τὸ φθινόπωρο, ὅταν βλέπετε τὶς μεταξωτὲς αὐτὲς κλωστὲς νὰ πετοῦν στὸν ἀέρα, συλλογισθῆτε, ἀγαπημένα μου παιδιὰ, ὅτι ἔρχεται ὁ χειμῶνας, ὅτι ὑπάρχουν πολλοὶ ποῦ θὰ τρέμουν ἀπὸ τὸ κρύο καὶ δώστε τους κάτι νὰ ντυθοῦν — γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας!...

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑ

ΥΠΕΡΑΙΩΝΟΒΙΟΙ

Κατὰ τὴν Ἁγία Γραφή, ὁ Ἀδάμ ἔζησε 930 ἔτη, ὁ Σὴθ 912, ὁ Ἐνῶχ 955, ὁ Κάϊν 919, ὁ Μαθουσάλας 969, ὁ Νῶε 950, ὁ Σὴμ 600, ὁ Ἀβραάμ 275, ὁ Ἰσαὰκ 180, ὁ Ἰακώβ 147, ὁ Ἰωσήφ 110, ὁ Ἰώθ 217, ὁ Μωϋσῆς 120 καὶ ὁ Ἀαρὼν 110 ἔτη. Ἐκ τῶν νεωτέρων δὲ ἀναφέρονται ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν ὡς μακροβιώτεροι ὁ Ἐπιμενίδης ὁ Κρήσιος, ὁ ὁποῖος ἔζησε 157 ἔτη, ὁ Ἰπποκράτης 104, ὁ Δημόκριτος 104, ὁ Σόλων, ὁ Θαλῆς, ὁ Πιττακὸς 100, ὁ Κτησίβιος 184, ὁ Ἱερώνυμος 104, ὁ Ἀνακρέων 130, ὁ Ἀσκληπιάδης 150. Ἐπίσης ὁ μουσικὸς Ξενόφιλος σὲ ἡλικία 130 ἐτῶν φαινόταν μόνον πενητηκοντούτης. Ὁ Ἀτίλας ἀπέθανε τὴν πρώτη νύχτα τῶν γάμων του σὲ μιὰ κραιπάλη εἰς ἡλικίαν 124 ἐτῶν καὶ ὁ ἡγεμὼν τῆς Πολωνίας Πιάστ ἔζησε 120 χρόνια!...

Μοναδικὴ ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορεμάτων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς διαπρεποῦς καλλιτέχνιδος μοδίστας κ. ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ, Σύνταγμα, Μητροπόλεως 14 α', Ἀθήναι.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ
ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ
ΤΟΥ **“ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ”**
Μία μεγαλειώδης δημοσιο-
γραφικὴ ἐπιτυχία.
“Ενας καταπληκτικὸς δημο-
σιογραφικὸς δράμβος:

ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΕΣ!...

“Ὅλες ἡ δραματικὲς, ὅλες ἡ
τρυφερὲς, ὅλες ἡ σπαρακτι-
κὲς λεπτομέρειες τοῦ περι-
παδεστάτου εἰδυλλίου τοῦ
παραιτηθέντος Βασιλέως

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ

καὶ τῆς γοητευτικῆς Κανα-
δῆς, τῆς ὠραίας καὶ σαγη-
νευτικῆς

Κ. ΣΙΜΠΣΟΝ

Ἐπὶ τῇ βάσει ἀκριβεστάτων πληροφοριῶν
τὰς ὁποίας συνεκέντρωσε διὰ τὸ «Μπουκέ-
το» ὁ ἐν Λονδίῳ ἀντιπρόσωπός μας κ. Βάλ-
τερ Μέρεντιθ.

Ἀκριβῆς καὶ συναρπαστικὴ ἐξιστόρησις
τῆς αἰσθηματικῆς ἱστορίας τοῦ λαοφιλεστά-
του Βασιλέως καὶ τῆς ἔλκυστικῆς Ἀμερικανί-
δος, μὲ πλοῦτον

ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ

ἃ ὁποῖα ἠγοράσθησαν εἰς τὴν ἀγγλικὴν
πρωτεύουσαν διὰ λογαριασμὸν τοῦ περιοδι-
κοῦ μας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ “ΜΠΟΥΚΕΤΟ”

Οὐδέποτε ἑλληνικὸν Περι-
οδικὸν ἐπέτυχε μεγαλύτερον
δράμβον.